

λά φαίνεται, πριν το λάθη. Έχουμε νέαν πρότασιν χαιρετισμού: «εἰς τὸν ἀδελφόν σου) Κόκκινον Καπελάκι (ναί, ἀγαπητή μου, ὁ Θεὸς νὰ σε παρηγορήσῃ διὰ τὸ μέγαλον σὺν δυσ-ύχημα! τὸ καίμενο τὸ παιδί! πῶς το ἐλυπήθηκα κ' ἐγὼ μ' αὐτὰ πού μου γράφεις...)

Μόνοισον ([ΕΕΕ] διὰ τὴν ὠραίασάντη περιγραφὴν τῆς ἐκδρομῆς περιμένω νὰ μου περιγράψῃς καὶ τὴν μαγευτικὴν πατρίδα σου.) **Σηλήσιον Δοξοπατῆ** (ἐλήφθησαν.) **Μολὼν Λαβὲ** ([ΕΕ] διὰ τὴν ὠραίαν Πρωτομαγιά.) **Θεσσαλικὸν Ἰάκινθον** ([Ε] διὰ τὴν ἐνθουσιώδη ἐπιστολήν.) **Μή μου Ἄπτον** (τί ὠραίων τὸ γραμματικόν σου!) **Κιουκιουρίστραν** (ἔστειλα) **ἔξει καλῶς**) **Ὀβελίσκον τῆς Κλεσαύρας** (ἔχει ὑπομονὴν) **Ἐδαγγελίαν Καλύβη** (εὐχαριστῶ πολὺ ἂν καὶ ἀργά, σὲ συλλυπούμαι διὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς σου.) **Ρακοσυλλέκτην τῶν Παρισίων** (τί ἐρωτήσεις εἶνε αὐτῆ; ἂν μου διδῇς βάρους πού μου γράφεις; καὶ ἄλλο.) **Φιλῶδοκον Μακεδόνα** (ἔστειλα) **Πειραικὸν Ἀστέρα** (χαίρω πολὺ.) **Τυφλόμυγαν** **Ἐπικατέγραρον Σάμιον** (περίστος αὐτὸς ὁ τῆπος πού ἐρωτῶμαι ἐκεῖ τὴν Πρωτομαγιά.) **Διονυσίαδην Πηγήν**, **Κόκκινην Ἐξοχὴν** (ναί) **Σερπαντῆν**, **Λόρδον Βίρωνα**, **Λιακὸν Κόρνον**, **Πειραικὴν Νύκτα** ([Ε] κρίμα πού δὲν ἔχω τόπον νὰ δημοσιεύσω τὸ ἐπεισόδιόν σου μετ' ἰὸν κύριον ἐκεῖνον.) **Καρδιανλίον Ρισολιέ** (εὐνοροφον τὸ 11. Πνεύμα· οἱ στίχοί σου διὰ τὸ ψευδώνυμον μού ἤρσαν.) **Λιόσιον Βροχίτην** (δὲν σου ἀπαντῶ τίποτε, διὰ νὰ μὴ σε ἀνακαλύθω.) **Φαίδιμην Ἐσπερίαν Ἀφραν**, **Ἀμαρυνίδα** (ἡ συμβουλὴ μου εἶνε νὰ λάβῃς καὶ πάλιν μέρος· αὐτὴν τὴν φορὰν θὰ ἐπιτύχῃς περισσότερο, διότι ἔχεις ἤδη πείραν ἔπειτα εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς συντάξαι καὶ ἡ τύχη) **Κατηλάτιδα Κέθρου Μαρίδαν** **τοῦ Ἑβρίπου** ([Ε Ε] διὰ τὴν ὠραίασάντη ἐπιστολήν, διὰ τὴν πληροφορίαν σου, ὑποθέτω ὅτι τώρα θὰ εἶνε· κατόπιν ἐρωτῆς.) **Κελαρύσουσαν Κρήνην** (δὲν εἶπα ποτὲ ὅτι τὰ Π. Πνεύματα δὲν δημοσιεύονται μετ' ὄνομα· θὰ εἶπα τῶς διὰ τὰς προτάσεις τῶν Μ. Μυστικῶν.) **Μέμριδα Σοφρα-Φέρτα** **Ὀνειροπόλον Ψυχῆν** (δὲν μ' ἐνοχλεῖ διόλου) **Πεπραμένον** ([ΕΕ] διὰ τὴν ὠραίαν περιγραφὴν) **Νευρόσπαστον** (ἐλήφθησαν.) **Ἀπολεσθέντα Παρ' ἰδείσον** (καὶ βίβαια ἡ τάξι; σου θὰ εἶνε πολὺ ἐκλεκτὴ καὶ ἀξία τῆς ἀγάπης τοῦ Διευθυντοῦ, ἀρ' οὐ οἱ π' εἶποι τῶν μαθητῶν εἶνε συνδρομηταί μου.) **Δέν-το-πιστεύω** (πῶς ἐπέρασες λοιπὸν εἰς τὴν Σπύρην;) **Κελαρύσουσαν** (εἶδεν ἡ νέα μας φίλη τὸ ψευδώνυμόν τῃ;) **Κορινθιακὸν Κῆμα** ([Ε] διὰ τὴν περιγραφὴν τῆς ἐκδρομῆς.) **Λεσάρων Ἰταρῆν** (εἶμαι πού εὐτυχῆς πού σ' ἐνθουσιάζει τόσο ἡ «Βεροπούλα» τὸ θάρρος τῆς Γουλιέλμινας δὲν πρέπει νὰ σ' ἐκπλήσσει, δότι ἔτσι ἀντρέφονται τὰ βοερόπουλα, ἀγρία καὶ κορίτσια.) **Μικρὰν Ἀκανθουλίδα** (χαίρω πού ἔγινες καλῶς.) **Ἀντάγιον Ἰωαννίδην** (τὸ φυλλάδιον 10ον τοῦ 14ου τόμου ἐξηγητήσῃς ὀλοχερῶς.) **Ἐδγητῆ Βλάκα** **Περικλητῆν** ([ΕΕ] διὰ τὴν πατριωτικωτάτην ἐπιστολήν· ὠραία τὰ Π. Πνεύματα.) **Νοσταλγὸν τῆς Χαλδίας** (ἔστειλα.) **Πίθηκον τοῦ Βορρέου** ([Ε] διὰ τὴν ὠραίαν ἐπιστολήν) **Λουλοῦδι τῆς Καρδιᾶς** (σοῦ εὐχομαι λοιπὸν νὰ ἴδῃς ἐπιτυχίαν, ἂν καὶ δὲν ὀμιλήσῃς καθόλου.) **Χωλὸν Διδόλον** (ἡ Κική δὲν εἶχεν ἰαπωνικὰ γραμματισμὰ καὶ σ' εὐχαριστεῖ πάρα πολὺ πού τῆς ἔστε λές.) **Ἐλπίδα τῶν Δυστυχῶν** (ὄχι, ὄχι, μὴ φοβῆσαι.) **Κύκνειον Ἄσμα** ([Ε] διὰ τὰς ἐντυπώσεις σου ἀπὸ τοὺς ἀγῶνας.) **Ζωηρὰν Ἰταρῆν** ([Ε] πολὺ ὠραία ἡ ἐκδρομὴ σας· ναί, καὶ ἡ διεύθυνσις πληροῦνεται.) **Λεωρ**, **Ἐμυ Παυλίτην** (ἡ ἐπιστολή καὶ τὰ παιδικὰ Πνεύματα ἔφερον τὴν ὑπογραφὴν σου· ἂν ὑπέρχῃ καὶ ἄλλος Παυλίνης δὲν εἰκέρω.) **Νιόβην** (διατὶ μὲν ἔστειλες Πνευματικὰς Ἀσκήσεις; τί νὰ τὰς κάμω;) **Ἀταθύριον Ρόδου** ([ΕΕ] ναί, πολὺ μου ἀρέσουν καὶ μ' εὐχαριστοῦν αἱ ἐπιστολαὶ σου· ὁ Χωλὸς Δι-

ἄβολος μού γράφει ὅτι ἀσθενεῖς ἀπὸ ὀστρακισμῶν ἔγινες καλῶς;) **Κεντρὶ** (δυστυχῶς, δὲν εἶμαι νὰ κάμω λόγον εἰς τὸ φυλλὸν περὶ αὐτῶν, πού μου γράφεις.) **Δημήτριον τὸν Φαληρέα** (ἔστειλα.) **Κρόσσον** (ἐγέλασα πολὺ μετ' ἐπισημοῦν, καὶ οὕτως ἐπέβρασε ἀπὸ τὸν νοῦν δι' ἡσο ψεύτικον· εἰμφορεῖς νὰ μου γράψουν οἱ φίλοι μου ψεύματα;) **Ἄρθος Ἀνθῶν**, **Χαμένην Ἐδύχίαν** (εἰς τὰ Μ. Μυστικὰ εἶχε μείνη ἡ παλαιὰ σου διεύθυνσις, ἀλλὰ τὸ λάθος ἐδιορθώθη· σοῦ ἤρσε λοιπὸν τὸ θέμα τοῦ Διαγωνισμοῦ τῆς ζωγραφικῆς; σὲ περιμένω.) **Ἀγγελλον τῆς Ἀγάπης** (κ' ἐγὼ ἤθελα νὰ ἔβλεπα αὐτὸν τὸν Ὀθέλλον ὁ ὁποῖος θὰ μου ἐνθουσιῇ... τὸ σκελίκι μου.) **Ἀφρικανικὸν Ἥλιον** **Κόλπον τῆς Ἀταλείας** ([Ε] διὰ τὴν εὐαγγέλιον σου καὶ ὠραίαν ἐπιστολήν.) **Ἀστέρα τῆς Ἀνατολῆς** (αἱ λύσεις σου λαμβάνονται τακτικὰ καμαρῶν τὸ πάντοτε καθαρόν καὶ ὀμαλὸν γράψιμόν σου.) **Ναυτοπούλα τῆς Ἀφροῦ** (καλῶς ἤλθες [ΕΕ] διὰ τὰς ἐντυπώσεις ἐκ τοῦ ταξιδίου) **Ὀφθαλμὸν Ὀλλόν**, **Ζιζάνιον Γυμνασίου Ἀραχτίστου Τραπεζοντιῶν** (ὄχι, εἶνε ἀγῶρι.) **Χειμωνιάτικον Ἥλιον** (ἔστειλα.) **Τογγαρέλλαν** ([ΕΕ] διὰ τὴν ἐνθουσίαν τῆς 1ης Μαΐου· ἔγινε καλῶς ὁ Γλυκύλαλος Ὀνος;) **Ξαρθομαλλοῦσαν** (λοιπὸν καληνύκτα καὶ ὕπνον ἐλαφρόν... ἅμα ἐξυνήσῃς, εἰμφορεῖς νὰ στείλῃς τετράδιον εἰς τὴν πρό μνησὸν προτεινάσαν.) **Μικρὰν Βιολιστρίαν** **Βίκτορα τὸν Μαδρον** (μὴν φορὰν δημοσιεύεται ἡ εἰκὼν τοῦ βραβευθέντος, ἔστω καὶ ἂν ἐβραβεύθη εἰς πολλοὺς Διαγωνισμοὺς.) **Δάλιαν** (σκέπτομαι νὰ ἐκδώσω προσεχῶς τετράδιον Μ. Μυστικῶν διαφόρων χρωμάτων.) **Λιακὴν Μαργαρίταν** **Μαργαριτοφόρον** (εὐχαριστῶ πολὺ πολὺ διὰ τὴν ὠραίαν μυστικὴν πού εἶχες τὴν καλωσύνην νὰ μου στείλῃς.) **Κράθιν** (ὁ περὶ οὗ ἐρωτῆς εἶνε συνδρομητῆς· ἔστειλα.) **Ἄδρακοῦ** (πολὺ ἐλυπήθη, πού ἤλθες εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ δὲν σε εἶδα.) **Ἀρὸν τοῦ Κάμμου** (νὰ μου φιλῆσῃ καὶ τὸν ἀδελφόν σου.) **Σμυραϊκὸν Κόλπον** **Λευκὸν Ἰάκινθον** (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ἐξοπῆμα.) **Ἰδανικὴν Γλυκύντην** (πίστον μ' εὐχαριστήσῃς ἡ ἐπιστολή σου!) **Ἀφραν τῆς Κερκῆρας** (ἂς μὴ γίνῃ ἐξαιρέσις διὰ τοιαύτας πληροφορίες, αἱ ὁποῖαι ἀνεκὸς δημοσιεύονται ἐπὶ πληρωμῇ λαμπρὰ τὰ σχέδιά σου καὶ νὰ τα ἐνεργήσῃς.) **Ἀργὸν Περικλητῆν** (αὐτὸ τὸ Π. Πν. τὸ ἔχω δημοσιεύσῃ καὶ ἄλλοτε.) **Βέν Ζωήν** (εὐχε, πολὺ καλὴ ἡ φωτογραφία.) **Ἐρωθρόν Σταυρὸν** κλ. κλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 15 Μαΐου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
Αἱ λύσεις δεκατὶ μέχρι τῆς 20 Ἰουλίου.
 Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, πρὶν τοῦ ὅπουλον δὲν νὰ γραμμῶνται, εἶνε ὡς ἑξῆς: **ΚΑΝΑΙ** **ΤΙΛΕΜΑΧΟΣ** (ἔχω, λάμα, ἔλος, μέλος, ἄλος, πάρος, πόρος, τόπος, τόσον, τόσον, τόσον... 143 Τῆ ἀναλλαγῇ διὰ τῶν γραμματικῶν Μ καὶ Α σχηματίζεται ἡ ἀκροστιχίς: **ΟΛΓΑ** (Ὀμάς, ἄλειμμα, σάγμα, σημασία.)— 146. Ἄνηρ ἄβουλος ἠδοναῖς θηρεύεται— 147. Οὐδεὶς ἀνεξέρτητος.

256. Λεξιγράφος
 Σύνδεσμον ἑὼν θελήσῃς
 Μ' ἕνα ἄρθρον νὰ κολλήσῃς
 Εἰς νησί ἂν τὸ Αἴγαϊον
 Ἐνα ὕπατον Ρωμαίων
 Στὴ στιγμὴν θὰ σχηματίσῃς
 Ἐστὶν ἡμεῖς τὸν Νέμου

257. Συλλαβογράφος
 Ἄν λάβῃς τρία γράμματα
 Καὶ τα ἐνώσῃς,
 Μίαν μεγάλην Δύναμιν
 Θὰ φανερώσῃς.
 Ἐστὶν ἡμεῖς τὸν Κροτάλου

258. Μεταγραμματισμοί
 Τὸ ἄρμα ὅπου βραβῆ τὴν εὐωδία σκορπίζεις.
 Ἄλλ' ὄμως πολὺ εὐκόλως τὰ κάμνεις καὶ βρωμίζεις.
 Ἄν τὴν ἀλλάξῃς τὴν ἀρχὴν καὶ βάλῃς μίαν ἄλλην.
 Πρὶ ἂν τὴ βρωμὰ τὴν πολλὴν σὲ πᾶναι τὸ κεφάλι.
 Ἐστὶν ἡμεῖς τὸν Ναυτοπούλας

259. Τονόγραφος.
 Εἶμαι ἡ δύναμις, τὸ σθένος,
 ὅπως ἔχω ἂν μ' ἀρίστη.
 Κ' ἕνα ζῶον κεραιφόρον,
 ἂν με παροξυτονήσῃς.
 Ἐστὶν ἡμεῖς τὸν Ποσειδῶνα τῆς Λέπιδος.

240. Δικτυωτὸν
 * * * * * = Τιδάν.
 * * * * * = Κράτιος τῆς Εὐρώπης
 * * * * * = Πόλις τῆς Ἰταλίας.
 * * * * * = Γεωργικὸν ἐργαλεῖον.
 Ἐστὶν ἡμεῖς τὸν Χωλὸν Διαβόλου

241. Ἱστορικὴ ἐρώτησις.
 Τίνο, ἐδόξου στρατηγῶν οὐδὲς ὑπῆρξεν ἐνδοξότερος;
 Ἐστὶν ἡμεῖς τὸν Θεὸν τῆς Γεωργίας

242-243. Λογοπαίγνια.
 1. — Ποίος συγγραφεὺς σου λέγει πῶς νὰ εἶσαι;
 2. — Ποῖα χώρα διατάσσει τὸν Ἄλῆν νὰ βίλῃ Α;
 Ἐστὶν ἡμεῖς τὸν Σειμὸν Κόνη.

244. Ποικίλη Ἀκροστιχίς.
 Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν ζητουμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθέτης, σχηματίζουν πόλιν τῆς Ἑλλάδος:
 1. Νῆσος τοῦ Αἰγαίου. 2. Καρπός. 3. Εἶδος πτερόεντος. 4. Βασιλεὺς τῶν Περσῶν. 5. Ποταμὸς τῆς Ἑλλάδος.
 Ἐστὶν ἡμεῖς τὸν Χωλὸν Σουλῶνα

245. Φωνηεντόλιπον.
 θ: δκ-φλς. * * ψ-λγς
 Ἐστὶν ἡμεῖς τὸν Γεωρ. Δ. Κωστῆ

246. Γρήφος
 εἰ/κο Π Ν Κ ἤτοι φτώχεια
 Ἐστὶν ἡμεῖς τὸν Ἀφροδίτης Σηλοφίδου

ΑΥΣΕΙΣ
 τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ ἔτους 13 καὶ 14
 128. Ἀντιγόνη (ἀντί, γόνυ.) — 129. Εἰσφορῆς (εἰ, φός)
 130. I 131. Γέρον - Γέλων. —
 Σ Θ 132. Βόλος-λοβός. — 133
 ΚΑΝΑΙ ΤΙΛΕΜΑΧΟΣ (ἔχω, λάμα, ἔλος, μέλος, ἄλος, πάρος, πόρος, τόπος, τόσον, τόσον, τόσον... 143 Τῆ ἀναλλαγῇ διὰ τῶν γραμματικῶν Μ καὶ Α σχηματίζεται ἡ ἀκροστιχίς: ΟΛΓΑ (Ὀμάς, ἄλειμμα, σάγμα, σημασία.)— 146. Ἄνηρ ἄβουλος ἠδοναῖς θηρεύεται— 147. Οὐδεὶς ἀνεξέρτητος.
 136. Κρίνει φίλους ὁ καιρὸς ὡς χρυσὸν τὸ πῦρ.
 137. Ἡ τὰν ἡ ἐπὶ τὰς.

138. Ὀνίσκος (ὄν, εἰς, Κῶς.) — 139. Παλαμῆδης (πᾶ, ἰδ, μί, δις.) — 140. Κόττος κόττα — 141. Τὸ ὑπόδημα — 142. Νούς ὄρα καὶ νοῦς ἀκούει. — 143-144. 1. Νερόν, νερῶν, Νερών, γέρον, γέρος, μέρος, μέλος, ἔλος, ἄλος, ἄγος, πάρος. — 2. Βέλος, Βέλος, πῶλος, πόλος, πόσος, τόσος, τόσον, τόσον... 143 Τῆ ἀναλλαγῇ διὰ τῶν γραμματικῶν Μ καὶ Α σχηματίζεται ἡ ἀκροστιχίς: ΟΛΓΑ (Ὀμάς, ἄλειμμα, σάγμα, σημασία.)— 146. Ἄνηρ ἄβουλος ἠδοναῖς θηρεύεται— 147. Οὐδεὶς ἀνεξέρτητος.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ
 Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
 Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7. — Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
 ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
 Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15. — Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθήναις
 Ὀδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαντεῖα
Ἔτος 24^{ον}. — Ἀριθ. 23
Ἐν Ἀθήναις, 8 Ἰουνίου 1902
περίοδος Β' — Τόμ. 9^{ος}

Η ΚΥΡΙΑ ΤΡΟΜΑΡΑ

(ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ)

I.

Προχθές σὰς εἶπα, ὅτι ἡ κυρία Τρομάρα, μόλις ἄκουσε τὴν πιστολιὰ τοῦ Ἀζώρ, ἔπεσε κάτω ἀπὸ τὸ φόβο τῆς.

Ἐτρεξαν καὶ τὴν ἐσῆκωσαν κακὴν κακῶς.

— Τὸ καίμενο! εἶπε μία γυναῖκα· ἐκόπηκε τὸ αἷμα τοῦ... δόστε τῆς λιγάκι νερό.

Τῆς ἔδωσαν ἕνα ποτήρι νερό, ἀλλὰ πού νὰ συνέλθῃ.

Γὴν ὦρα ἐκείνη, νὰ καὶ ὁ πατέρας τῆς Μαρίας.

Ἐπῆγε καὶ αὐτὸς εἰς τὸ Ζάππειον, γιὰ νὰ εὕρῃ τὰ παιδάκια του.

Ἄμα εἶδε εἰς τέτοιαν κατάστασιν τὴν Μαρίαν, ἐρώτησε τί συμβαίνει καὶ του εἶπαν.

Τότε ἐγέλασε, καὶ γιὰ νὰ τὴν κάμῃ νὰ πάρῃ λίγο θάρρος, τῆς ἔδωσε ἕνα κομμάτι ζάχαρι καὶ τῆς εἶπε νὰ το προσφέρῃ μετ' ὁ χερὰκι τῆς εἰς τὸν ἐξυπνὸν Ἀζώρ.

Ὁ Ἀζώρ ἔτρεξε, κ' ἐστάθη κοντὰ τῆς, κ' ἐκουνοῦσε τὴν οὐρά του, γιὰτὶ το ἐκατάλαβεν ὁ κατεργάτης ὅτι ἔχει λιχουδιά.

Ἄλλὰ πού νὰ πλῶσῃ τὸ χέρι τῆς ἡ κυρία Τρομάρα!

— Ἄ μπᾶ! μπᾶ! φωνάζει, δὲν κυττάτε τί δόντια πού ἔχει; θὰ χάψῃ καὶ τὸ χέρι μου μαζί μετ' ἡ ζάχαρι.

Τὰ παιδάκια ξεκαρδιάζονται ἀπὸ τὰ γέλια.

Γυρίζουν ἐστὸ σπιτί.

Ὁ μπαμπᾶς σηκώνει τὴν Μαρία ἐστὴν ἀγκαλιά του καὶ τὴν φέρνει κοντὰ ἐστὸ κλουβί, πού ἔχει μέσα καναρινία.

Τί γλυκὰ πού κελαῖδουν τὰ καίμενα τὰ πουλάκια, καὶ πῶς θὰ τάγαπᾶ ἡ Μαρία!

— Ἐλα, τῆς λέγει ὁ μπαμπᾶς, δόσε τῇ ζάχαρι ἐστὸ καναρινί· αὐτὸ βέβαια δὲν ἔχει δόντια καὶ δὲν θὰ χάψῃ καὶ τὸ χέρι σου μαζί μετ' ἡ ζάχαρι.

— Ἄ μπᾶ! μπᾶ! ξεφωνίζει ἡ κυρία Τρομάρα· ἔχει μύτη τὸ καναρινί, καὶ ἡ μύτη εἶνε γιὰ νὰ τσιμπᾶ... Ὅθ' με τσιμπήσῃ!

— Μὰ ὄχι, παιδάκι μου!

— Μὰ ναί, μπαμπᾶκα μου!

Τελος πάντων, παιδιά μου, αὐτὴ ἡ κυρία Τρομάρα φαίνεται ἀδιόρθωτη ἀδιόρθωτη, ἀδιόρθωτη.

(Συνέχεια προσεχῶς)

Η ΚΥΡΙΑ ΤΡΟΜΑΡΑ

Πρὸ τῶν ἐρευνῶν τοῦ κ. Γκάρνερ, ἤτο ἡδὴ γνωστὸν, ὅτι τὰ μαστοφόρα, κύνες, πίθηκοι καὶ ἄλλα, ἔχουν τὸν λαρυγγο-στοματικὸν μηχανισμόν ὅμοιον μετὸν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τὴν γλῶσσαν κατάλληλον διὰ τὴν παραγωγὴν ἤχων ἐνάρθρων.

Ἄλλ' ἤτο ἐπίσης γνωστὸν, — καὶ μὴ πρὸς κακοφανισμόν τῶν πιθηκολόγων! — ὅτι ἡ σκέψις προηγῆθη τοῦ λόγου. Διὰ τὰ ὀμιλῆ κανεὶς πρέπει νὰ σκέπτεται, ἢ δὲ σκέψις ἀπαιτεῖ τὴν δύναμιν τῆς γενικεύσεως, τῆς ὁποίας τὰ ζῷα στεροῦνται. Ὅμιλεῖ μὲν ὁ παπγάλος, ἀλλὰ δὲν ἐννοεῖ οὔτε λέξιν ἐξ ὧν λέγει.

Τὸ ἀληθὲς εἶνε, ὅτι ἂν τὰ ζῷα δὲν ὀμιλοῦν, τοῦτο συμβαίνει διότι ἡ φύσις δὲν τὰ ἐπρόοιζε μετὰ τὴν ἀπαιτουμένην νοημοσύνην, ἄλλως τίποτε δὲν θὰ τὰ ἠμπόδιζε. Ταῦτα ὅμως, τὰ λογικώτατα καὶ ἐρθητάτα, ὁ καθηγητὴς Γκάρνερ δὲν ἠθέλησε νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ θεωρία τοῦ ἐπολεμηθῆ σφοδρῶς. Διὰ τοῦτο ἀπεφάσισε νὰ ὑπάγῃ καὶ νὰναστραφῇ μετὰ τῶν πιθήκων, τοὺς ὁποίους, πολυαριθμούς καὶ ποικιλωτάτους, θὰ συνήντα εἰς τὰ δάση τῆς τροπικῆς Ἀφρικῆς.

Ἀφ' οὗ θὰ ἐμάθανε τὴν γοριλλικὴν καὶ τὴν σκιμπαϊκὴν γλῶσσαν, θὰ ἐπέστρεφεν εἰς Ἀμερικὴν καὶ θὰ ἐδημοσίευσεν τὴν γραμματικὴν καὶ τὸ λεξικὸν τῆς πιθηκικῆς. Οἱ ἀντίπαλοι τότε θὰ ἠναγκάζοντο νὰ καταθέσουν τὰ ὄπλα καὶ νὰ ὁμολογήσουν τὴν ἠττάν των.

Ὁ κ. Γκάρνερ ἐτήρησε τὴν ὑπόσχεσιν, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς ἐαυτὸν καὶ εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον; . . . Τοῦτο ἤτο ζήτημα, καὶ κατὰ πᾶσιν πιθανότητα, ὁ δόκτωρ Γιοχάουζεν δὲν το ἐπίστευσε, καθὼς ὁ ἀναγκώστης θὰ ἠμπορέσῃ νὰ κρίνῃ.

Κατὰ τὸ ἔτος 1892 — τοῦτο εἶνε βέβαιον, — ὁ κ. Γκάρνερ ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀμερικῆς, καὶ ἀφίχθεις εἰς Λιμπρεβίλλην τὴν 12 Ὀκτωβρίου, διέμεινεν εἰς τὸ ἐμπορεῖον Τζῶν Χόλτανδ καὶ Σας μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1894.

Μόλις κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ὁ καθηγητὴς ἀπεφάσισε νὰρχίσῃ τὰς ἐπιτοπίους μελέτας του. Ἀναπλεύσας τὸν Ὄγουην διὰ μικροῦ ἀτμοπλοίου, ἀπεβιβάσθη εἰς Λαμπαρένην, καὶ τὴν 22 Ἀπριλίου ἐφθασεν εἰς τὸ καθολικὸν ἱεραποστολεῖον τοῦ Φερνάνδου-Βάξ.

Οἱ μοναχοὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὸν ὑπεδέχθησαν φιλοξενίαν εἰς τὴν οἰκίαν των, κειμένη ἐπὶ τῶν ὄχθων τῆς ὠραίας ἐκείνης λίμνης Φερνάνδος-Βάξ. Ὁ καθηγητὴς ἠδύνατο νὰ θεωρῆται εὐτυχῆς διὰ τὰς περιποιήσεις τοῦ ἱερα-

ποστολείου, τὸ ὁποῖον ἔκαμε τὰ πάντα διὰ νὰ τὸν διευκολύνη εἰς τὸ παράτολμον ζῳολογικὸν τὸν ἐγγεῖρημα.

Ἐπισηθὲν ἀκριβῶς τοῦ ἱεραποστολείου, ἠγείροντο τὰ πρῶτα δένδρα ἐνὸς μεγάλου δάσους, εἰς τὸ ὁποῖον ἀφθουοῦσαν οἱ πίθηκοι. Δὲν θὰ ἠδύνατό τις νὰ ὀνειροπολήσῃ καταλληλοτέραν εὐκαιρίαν διὰ νὰ τοὺς γνωρίσῃ. Ἄλλ' ἤτο ἀνάγκη νὰ ἔλθῃ κανεὶς εἰς στενήν συνάφειαν μετὰ τὰ τετράχειρα, καὶ ἐν μιᾷ λέξει, νὰ συμπερισθῇ τὴν ζωὴν των.

Πρὸς τοῦτο ὁ κ. Γκάρνερ εἶχε κατασκευάσῃ ἓνα μεγάλον σιδηροῦν κλωδόν, λυόμενον. Ὁ κλωδὸς αὐτὸς μετεκομίσθη καὶ ἐστήθη εἰς τὸ δάσος. Ἀέγουν, — καὶ πιστεύσατέ το, ἂν θέλετε, — ὅτι ὁ κ. Γκάρνερ ἔζησεν ἐκεῖ τρεῖς μῆνας, τὸν περισσώτερον καιρὸν μόνος, καὶ οὕτως ἠδυνήθη νὰ σπουδάσῃ τὴν γοριλλικὴν εἰς τὴν φυσικὴν τῆς κατάστασιν.

Τὸ ἀληθὲς εἶνε, ὅτι ὁ φρόνιμος Ἀμερικανὸς ἐστῆσε τὴν μεταλλινὴν οἰκίαν του εἰς ἀπόστασιν μόλις εἴκοσι λεπτῶν τῆς ὥρας ἀπὸ τοῦ ἱεραποστολείου, πλησίον τῆς πηγῆς του, εἰς μέρος, τὸ ὁποῖον ἐπωνόμασε «Γορίλλειον» καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἐφθάνε τις διὰ δρόμου σκιεροῦ Ἐκιομήθη μάλιστα ἐκεῖ ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς νύκτας. Ἀλλὰ κατατρωγόμενος ἀπὸ μυριάδας ἐντόμων, δὲν ἠμπόρεσε νὰ μείνῃ περισσώτερον, ἔλυσεν τὸν κλωδὸν του καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τοὺς μοναχοὺς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διὰ νὰ ζητήσῃ φιλοξενίαν, ἢ ὁποία τῷ ἐχορηγήθη προθυμότερα.

Τέλος, τὴν 18 Ἰουνίου, ἐγκαταλείψας ὀριστικῶς τὸ ἐγγεῖρημα καὶ τοὺς μοναχοὺς, ἐφθασεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ἀποκομίζων, ὡς μόνον ἐνθῆμιον τοῦ ταξιειδίου του, δύο μικροὺς σκιμπατζῆδες, οἱ ὁποῖοι ὅμως ἐπέμεινον νὰ μὴ συνομιλοῦν μετ' αὐτοῦ.

Ἴδου τί κατάρθωσεν ὁ κ. Γκάρνερ. Μετὰ ἄλλους λόγους, τὸ ζήτημα ἔμεινεν ἄλυτον. Ἄν ὑπῆρχε γλῶσσα πιθήκων, ἢ γλῶσσα αὐτῆ ἀπέμεινε πρὸς ἀνεκάλυψιν, καθὼς καὶ αἱ ἰδιαιτέραι λειτουργεῖται, αἱ ὁποῖαι συνέτεινον εἰς τὸν σχεδιασμόν τῆς.

Ὁ καθηγητὴς Γκάρνερ ἰσχυρίζετο ὅτι εἶχεν ἀνακαλύψῃ διάφορα φωνητικὰ στοιχεῖα, ἔχοντα ὠρισμένην σημασίαν, παραδείγματος χάριν:

β ο ὕ β = τροφή.
σ ἐ ν υ = ποτόν.
γ ἰ ἔ γ κ = πρῶτος.

καὶ ἄλλα, τὰ ὁποῖα κατέγραψε μετὰ προσοχῆς. Ἀργότερα μάλιστα, κατόπι πειραμάτων γενεμίων εἰς τὸν Ζῳολογικὸν Κήπον τῆς Οὐασιγκτῶνος, καὶ χάρις εἰς τὴν χρήσιν φωνογράφων, ἐδειχθῆνεν ὅτι ἀνεκάλυψε καὶ μίαν γενικὴν λέξιν, ἔχουσαν σχέσιν μετὰ κάθε πράγμα τὸ ὁποῖον πίνεταί· μίαν ἄλλην διὰ τὴν

χρῆσιν τῆς χειρὸς, μίαν ἄλλην διὰ τὸν ὑπολογισμόν τοῦ χρόνου, κτλ. Ἐν γένει, κατὰ τὸν κ. Γκάρνερ, ἡ γλῶσσα τῶν πιθήκων ἀποτελεῖτο ἀπὸ ὀκτώ ἢ ἐννέα θεμελιώδεις ἤχους, τροποποιουμένους ὑπὸ τριακοντα ἢ τριακονταπέντε μεταπτώσεων, τῶν ὁποίων ἐδίδε μάλιστα καὶ τὸν μουσικὸν τόνον, λέγων ὅτι ἡ διάρθρωσις ἐγένετο πάντοτε εἰς λ ἄ δ ἰ ε σ ἰ ε ς.

Συμφώνως μετὰ τὴν δαρβινικὴν θεωρίαν περὶ τῆς καταγωγῆς τῶν εἰδῶν καὶ τῆς κληρονομικῆς μεταβιβάσεως τῶν φυσικῶν προτερημάτων, ἠδύνατό τις, — κατὰ τὴν γνώμην πάντοτε τοῦ κ. Γκάρνερ, — νὰ ἐρωτήσῃ: «Ἄν τὸ ἀνθρώπινον γένος κατ'ἀγεται ἀπὸ τοὺς πιθήκους, διατί τότε καὶ ἡ ἀνθρωπίνη γλῶσσα δὲν κατ'ἀγεται ἀπὸ τὴν πρωτογενῆ γλῶσσαν τῶν ἀνθρωποειδῶν ζῳῶν;»

Ἄλλ' ὁ ἀνθρωπος ἔχει ἄρα γε προγόνους τὰ τετράχειρα; . . . Ἴδου τί ἐπρεπε νὰποδείχθῃ, — ἀλλὰ δὲν ἀπεδείχθη.

Τὸ ἀληθὲς εἶνε, ὅτι ἡ λεγομένη γλῶσσα τῶν πιθήκων, ἢ ἀνακαλυφθεῖσα δῆθεν ὑπὸ τοῦ Γκάρνερ, δὲν ἤτο εἰμὴ ἢ σειρὰ ἐκείνη τῶν φθίγγων, τοὺς ὁποίους ἐβάλλουν τὰ μαστοφόρα διὰ νὰ συνεννοῦνται μετὰ τὰ ὁμοειδῆ των, ὅπως ἄλλως τε ὅλα τὰ ζῷα: κύνες, ἵπποι, πρόβατα, χῆνες, χελιδόνες, μύρμηκες, μέλισσαι, κτλ. Καὶ κατὰ τὰς παρατηρήσεις ἐνὸς φυσιοδίρου, ἢ συνεννόησις αὕτη γίνεται εἴτε δι' ἤχων εἴτε δι' ἰδιαιτέρων κινήσεων, καὶ ἂν δὲν ἐκφράζον καθ'αυτὸ σκέψεις, ἐκφράζον τούλάχιστον ζωηρὰς ἐγτυπώσεις, ἢθικὰς συγκινήσεις — παραδείγματος χάριν τὴν χαρὰν ἢ τὸν φόβον.

Ἦτο λοιπὸν προφανές, ὅτι τὸ ζήτημα δὲν ἠδύνατο νὰ λυθῇ ἀπὸ τὰς ἀνεπαρκεῖς καὶ ἡμιστὰ πειραματικὰς μελέτας τοῦ Ἀμερικανοῦ καθηγητοῦ. Διὰ τοῦτο, δύο ἔτη βραδύτερον, ἦλθεν εἰς τὸν νοῦν ἐνὸς Γερμανοῦ ἱατροῦ ἡ ἰδέα νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ πείραμα, μεταφερόμενος εἰς τοὺς μυχοὺς τοῦ δάσους, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κόσμου τῶν πιθήκων, καὶ ὄχι πλέον εἰς ἀπόστασιν εἴκοσι λεπτῶν ἀπὸ ἐν ἱεραποστολεῖον, ἔστω καὶ ἂν ἐμελλε νὰ πέσῃ θῦμα τῶν ἐντόμων, κατὰ τῶν ὁποίων δὲν ἠμπόρεσε νὰντισταθῇ ὁ ἐπιστημονικὸς ζήλος τοῦ κ. Γκάρνερ.

Ἐπῆρχε τότε εἰς τὸ Κάμερον, εἰς τὴν Μαλίμπαν, κάποιος ἐπιστῆμων ὀνομαζόμενος Γιοχάουζεν. Ἐμεινεν ἐκεῖ ἀπὸ τινῶν ἐτῶν. Ἦτο ἱατρός, ἀγαπῶν περισσώτερον τὴν ζῳολογίαν καὶ τὴν βοτανικὴν, ἀπὸ τὴν ἱατρικὴν. Ὅταν ἔμαθε τὴν ἀποτυχίαν τοῦ κ. Γκάρνερ, ἐσκέφθη νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ εἰς τὸ πείραμα, ἐτῶν. Εἶχεν ὑπάγῃ πολλάκις εἰς τὴν Λιμπρεβίλλην, καὶ ὁ Τζῶν Κόρτ ἔλαβε τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὸν γνωρίσῃ καὶ νὰ συνομιλήσῃ μετ' αὐτοῦ.

Ὁ δόκτωρ Γιοχάουζεν, ἂν καὶ γέρον, ἀπῆλθεν ὑγείας λαμπρᾶς Ὀμιλῶν τὴν γαλλικὴν καὶ τὴν ἀγγλικὴν, ἔπως τὴν μητρικὴν του γλῶσσαν, ἐννοοῦσε καὶ τὴν διάλεκτον τῶν ἰθαγενῶν, τὴν ὁποίαν ἐξέμαθεν ἐπιτέλους ἐν τῇ ἐξασκήσει τοῦ ἐπαγγέλματός του. Ἄλλως τε ἡ παρουσία του τῷ ἐπέτρεπε νὰ ἐξασκῆ τὴν ἱατρικὴν δωρεάν.

(Ἐπεταί συνέχεια)
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΕΚΑ ΧΙΛΙΑΔΕΣ!

Ἄγαπητοί μου,

Ἴ νὰ σημαίνῃ ἄρα γε ὁ ἀριθμὸς, μετὰ τὸν ὁποῖον ἐπέγραψα τὴν ἐπιστολήν μου; . . . Δύσκολον νὰ το μαντεύσῃτε ποτ' ἐῖ ἄλλ' ἔχετε ὀλίγην ὑπομονήν. Τὴν προπαρελθούσαν Πέμπτην 30 Μαΐου, ἐγγίναν εἰς τὴν Ζάμω ν!

Δὲν εἶνε τοῦτο ἐν ἀπὸ τὰ ζωηρότερα, τὰ ἀπτότερα δείγματα τῆς φιλοπατρίας των καὶ τῆς συναίσθησεως τοῦ καθήκοντος; Βεβαίως δὲν εἶνε μικρὸν πρᾶγμα, νὰ συναχθοῦν δέκα χιλιάδες δραχμῶν, καὶ εἰς διάστημα τῶν ὀλίγων καιροῦ, ἀπὸ τὰ σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος. Τοῦτο σημαίνει ὅτι μετὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἐθραύσθησαν οἱ κομποῦ μισοῦ καὶ τῶν μικρῶν μαθητῶν, καὶ ἡ προθυμία αὕτη σημαίνει ὅτι αἰσθητὰ θερμὸν ἐνοικεῖ εἰς τὰς μικρὰς καρδίας, αἱ ὁποῖαι αὔριον θὰ γίνοντο μεγάλα, καὶ ὅτι τὸ αἰσθητὰ τοῦτο εἶνε τῶν ὁμοίων, ὥστε δὲν θὰ σβεσθῇ. . .

Δέκα χιλιάδες! . . . Ὡ, οἱ Ἑλληνόπαιδες εἰμποροῦν νὰ καυχῶνται ὅτι μετὰ μέρος τοῦ ὠραίου ἐκείνου μνημείου ἔγινε διὰ τῆς εὐγενεῦς των προθυμίας. Καὶ μου ἄρесеῖ νὰ φαντασθῶ, ὅτι τὸ μέρος τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἐπληρώθη μετὰ τὰ ἱερά χρήματα τῶν Ἑλληνοπαίδων, εἶνε ἀκριβῶς τὸ μέρος τοῦ μαρμάρου, τὸ ὁποῖον παριστᾷ τὸ στήθος τοῦ ποιητοῦ, τὸ στήθος ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον περιέκλειε καρδίαν πλήρη ἀγάπης πρὸς τὰ παιδιά. Διότι ὁ ποιητὴς ὑπερηγάπα τὰ παιδιά! οἱ τρυφερώτεροί του στίχοι εἶνε ἐκεῖνοι εἰς τοὺς ἐπίκοις ζωγραφίζει ἀγγελικὰς φυσιογνωμίας παιδίων, καὶ λέγουσιν, ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του, ὅταν εἶχε γίνῃ μισάνθρωπος, μόνον τὰ

τοὺς στίχους αὐτοὺς, καὶ ἐμπρὸς-ἐμπρὸς οἱ θεοπνευστοὶ ἐκείνοι:

Ἄπ' τὰ κόκκαλα βραδυμένη
Τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά
Καὶ σὰν πρῶτα ἀνδρειωμένη
Χαῖρε, ὦ, χαῖρε, Ἐλευθεριά!

Εἶνε ὠραῖον καὶ ἐπιβλητικὸν μνημεῖον, τὸ ὁποῖον θὰ διαιωίξῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς παρούσης γενεᾶς, πρὸς τὸν μέγαν ποιητὴν, ὁ ὁποῖος, σύγχρονος τῶν ἡρώων τῆς νέας Ἑλλάδος, ἐφαλλε τὰν δραγαθήματά των καὶ τὴν δόξαν των μετὰ τὴν δύναμιν ἐκαῖνοι ἐπολέμου. Καὶ ὅπως διὰ τῶν ὄπλων, διὰ τῆς ἀνδρείας των, ἀντιγέννησαν τὴν Ἑλλάδα των πολιτικῶς, οὕτω διὰ τῆς λύρας του, διὰ τῆς μεγαλοφίας του καὶ ὁ Σολωμὸς τὴν ἀνεγέννησε πνευματικῶς, διότι εἶνε ὁ γενναῖος τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας, καὶ δι' αὐτοῦ, ὡς εἶπε κάποιος, ἐπέστρεψαν αἱ ἐξορίστοι Μούσαι εἰς τὸν Ἑλικῶνα.

Λοιπὸν, τὸ ὠραῖον αὐτὸ πνευματικὸν μνημεῖον, ὁ πρῶτος ἀνδριὰς ποιητοῦ, ὁ ὁποῖος ἰδρύεται εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔγινε δι' ἐθνικοῦ ἐράνου, διὰ τῶν εἰσφορῶν ἑλλήνων καὶ φιλελλήνων. Εἰς τὸν ἔρανον τοῦτον ἔλαβον μέρος καὶ οἱ μικροί, τὰ παιδιά, οἱ ἑλληνοπαῖδες, οἱ ὁποῖοι προσέφερον ποσὸν ὄχι ὀλιγώτερον τῶν δέκα χιλιάδων δραχμῶν!

Δὲν εἶνε τοῦτο ἐν ἀπὸ τὰ ζωηρότερα, τὰ ἀπτότερα δείγματα τῆς φιλοπατρίας των καὶ τῆς συναίσθησεως τοῦ καθήκοντος; Βεβαίως δὲν εἶνε μικρὸν πρᾶγμα, νὰ συναχθοῦν δέκα χιλιάδες δραχμῶν, καὶ εἰς διάστημα τῶν ὀλίγων καιροῦ, ἀπὸ τὰ σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος. Τοῦτο σημαίνει ὅτι μετὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἐθραύσθησαν οἱ κομποῦ μισοῦ καὶ τῶν μικρῶν μαθητῶν, καὶ ἡ προθυμία αὕτη σημαίνει ὅτι αἰσθητὰ θερμὸν ἐνοικεῖ εἰς τὰς μικρὰς καρδίας, αἱ ὁποῖαι αὔριον θὰ γίνοντο μεγάλα, καὶ ὅτι τὸ αἰσθητὰ τοῦτο εἶνε τῶν ὁμοίων, ὥστε δὲν θὰ σβεσθῇ. . .

Δέκα χιλιάδες! . . . Ὡ, οἱ Ἑλληνοπαῖδες εἰμποροῦν νὰ καυχῶνται ὅτι μετὰ μέρος τοῦ ὠραίου ἐκείνου μνημείου ἔγινε διὰ τῆς εὐγενεῦς των προθυμίας. Καὶ μου ἄρесеῖ νὰ φαντασθῶ, ὅτι τὸ μέρος τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἐπληρώθη μετὰ τὰ ἱερά χρήματα τῶν Ἑλληνοπαίδων, εἶνε ἀκριβῶς τὸ μέρος τοῦ μαρμάρου, τὸ ὁποῖον παριστᾷ τὸ στήθος τοῦ ποιητοῦ, τὸ στήθος ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον περιέκλειε καρδίαν πλήρη ἀγάπης πρὸς τὰ παιδιά. Διότι ὁ ποιητὴς ὑπερηγάπα τὰ παιδιά! οἱ τρυφερώτεροί του στίχοι εἶνε ἐκεῖνοι εἰς τοὺς ἐπίκοις ζωγραφίζει ἀγγελικὰς φυσιογνωμίας παιδίων, καὶ λέγουσιν, ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του, ὅταν εἶχε γίνῃ μισάνθρωπος, μόνον τὰ

παιδιά ἠγάπα, ἐπαναλαμβάνων ὡς ὁ Ἰησοῦς: «Ἄφετε τὰ παιδιά ἐλθεῖν πρὸς με.»

Καὶ τὰ παιδιά τοῦ ἀνταποδίδουν σήμερον αὐτὴν τὴν ἀγάπην. Ἐξέτελέσαν τὸ καθήκον των πρὸς τὸν ἐθνικὸν ποιητὴν, καὶ ἐν καθήκον πρὸς τὴν πατρίδα. Εὐγε εἰς τοὺς Ἑλληνοπαῖδας!

Αὐτὰ ἐτήμαινεν ὁ ἀριθμὸς, μετὰ τὸν ὁποῖον ἐπέγραψα τὴν ἐπιστολήν μου. Ποτὲ δὲν ἐγραψα τίτλον μετὰ τὴν χαρὰν καὶ μετὰ τὴν ὑπερηφάνειαν!

Σας ἀσπάζομαι, ΦΙΛΩΝ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ Η ΜΗΤΗΡ ΤΟΥ

Ἡ μήτηρ τοῦ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐνθλιωθέντος βασιλέως τῆς Ἰσπανίας Ἀλφόνσου τοῦ ΙΓ' ἐκοπίασε, διὰ νὰ δαξῇ αὐτὸν νὰ εἶνε βασιλεὺς, πολὺ περισσότερο παρ' ὅσον συνήθως κοπιᾶσιν αἱ βασιλικαὶ μητέρες! διότι παιδιά, γεννώμενα εἰς ὑψηλὴν θέσιν καὶ περιστοιχιζόμενα ὑπὸ κολάκων, ῥέπουσιν πολὺ ἐνωρίς πρὸς τὴν ἀλαζονείαν. Ἐξ ἐναντίας ὁ βασιλεὺς Ἀλφόνσος ἐθίσθη νὰ εἶνε ταπεινόφρων, μετρίοφρων, πάντοτε ἐτοιμὸς νὰ ὑποτάσσεται εἰς τοὺς ὀμῆλικάς του. Ἀπαξ μόνον ἀφῆνισθη εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ βασιλίσκου ἢ συναίσθησις τῆς ὑπεροχῆς του, καὶ τοῦτο συνέβη ὅταν ἦτο ἐξαιετὴς μόνος. Τὸ ἀνέκδοτον τοῦτο ἀρесеῖ πολὺ εἰς τοὺς Ἰσπανοὺς, ἂν καὶ εἶχε γνωστῇ ὅτι ἡ Βασίλισσα ἐμάλωσε τὸν υἱὸν τῆς, κατέκρινε δὲ καὶ τοὺς ἐπιδοκιμάσαντας τὸ πρᾶγμα.

Κατὰ παλαιότητα παράδοσιν, τοὺς βασιλεῖς τῆς Ἰσπανίας, ὅταν ἐξέρχωνται ἐποχοῦμενοι, συνοδεύει πάντοτε εἰς ἐπιππος, εὐγενεὺς καταγωγῆς, προηγούμενος τῆς βασιλικῆς ἀμάξης. Ὁ νεαρὸς βασιλεὺς, ἐπιβαίνων κάποτε τῆς ἀμάξης του μετὰ τὴν τροφὴν καὶ τὰς δύο ἀδελφάς του, παρετήρησεν, ὅτι ὁ ἐπιππος συνοδὸς δὲν εὐρίσκετο εἰς τὴν θέσιν του. Τὸ βρέφος ἐζήτησεν αὐστηρῶς πληροφορίας, καὶ ὑψῶνον τὴν μικρὰν του φωνήν: — Ποῦ εἶνε ὁ συνοδός; ἠρώτησεν.

Ἡ ἐρώτησις ἔμεινεν ἀνευ ἀπαντήσεως, ὁ ἀμαξηλάτης ἐμάστισε τοὺς ἵππους, καὶ ἡ ἀμάξα ἔτρεχεν ἤδη ἀκράτητος ὅταν ὁ ἀπομισθίας ἐπιππος ὄρμησε καλπαζῶν ἐπισθεν τοῦ βασιλικοῦ ὀχήματος. Ὁ βασιλεὺς διετάξε τὸν ἀμαξηλάτην νὰ σταματήσῃ, ἀλλ' ἡ διαταγὴ του δὲν ἐξετελέσθη, διότι ἡ βασίλισσα εἶχε δώσῃ ῥητὴν ἐντολήν νὰ μὴ ἐκτελῶνται αἱ θελήσεις τοῦ βασιλέως. Ἐξω φρενῶν ὁ παῖς ἠγέρθη ἐντὸς τῆς ἀμάξης, καὶ μετὰ θυμοῦ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν ἀμαξηλάτην ἀκόλουθον:

— Κύριε, αὐτὸ νὰ μὴ ἐπαναληφθῇ! Κατεβέλχθησαν ἀπὸ τὴν ἀπόδειξιν αὐτὴν τῆς ζωηρότητος τοῦ ἤθους τοῦ βα-

σιλέως των, ή τροφός, αϊ κυρία και οι στρατιώται της ακολουθίας διηγήθησαν τὸ επεισόδιον, πρὶν δὲ βραδυάτῃ οἱ δρόμοι καὶ αἱ αἰθουσαι τῆς Μαδρίτης ἐπανελάμβανον τὸ ἀνεκδοτόν, τὸ ὁποῖον ἐπροκάλεσε γενικὴν φαιδρότητα, γέλωτας καὶ ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν. Ἡ Ἀντιβασιλίσσα ὅμως, ἀπ' ἐναντίας, ἐτιμώρησε τὸ παιδίον διὰ τῆς ἐπομένῃς διδακτικωτάτης τιμωρίας. Προσεκάλεσε τὴν ἐπιούσαν εἰς τὸ Παλάτι τὰ ὠραιότερα καὶ εὐρωστότερα συνομήλικα πρὸς τὸν βασιλέα παιδιά, διὰ νὰ πάρουν μαζί του τὸ τσάι καὶ νὰ παίξουν. Ὅταν τὰ παιδιά συνηθορίσθησαν, ἡ Ἀντιβασιλίσσα ἐβαλεν ἐμπρὸς των ἕνα καθρέπτην. Ἐνοεῖται, ὅτι ὁ μικρὸς βασιλεὺς ἦτο ὁ κοντότερος, ὅχι δὲ καὶ ὁ εὐμορφότερος.

— Βλέπεις, παιδί μου, τοῦ εἶπεν ἡ μητέρα του— ἂν ὑπάρχη καμμία διαφορὰ μεταξύ σοῦ καὶ τῶν ἄλλων, ἡ διαφορὰ αὐτῇ θὰ εἴνε εἰς τὴν ψυχὴν σου, εἰς τὴν καλωσύνην σου, εἰς τὰς ἀρετάς σου, ἀφοῦ ὁ Θεὸς, ὁ ὁποῖος εἶνε ὁ κύριος ὄλων μας, ἐπλασε τέσους ἀνθρώπους ἀνωτέρους σοῦ εἰς τὴν ὄψιν. Πήγαινε νὰ παίξῃς με τοὺς φίλους σου, καὶ ἄλλοτε νὰ εἶσαι ταπεινότερος.

Ἐκτοτε ὁ Ἀλφόνσος ΙΓ' δὲν ἔδειξε πλέον ἀλαζονείαν.

[Ἐξ ἄρθρου τῆς Ρουμανίδος ποιητρίας ΕΛΕΝΗΣ ΒΑΚΑΡΕΣΚΟΥ]

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

[Ἐπάγεται εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Λύσεων.]

Ἡ βαρκοῦλα περιμένει καὶ θαρρεῖ πὺς ἀρχινᾷ τὴ βαρκοῦλα τὴν καίμενν ὁ βαρκάρης νὰ ξεχνᾷ. Ἀγνὴ ὑπομονὴ ἄς ἐχη καὶ ὁ βαρκάρης δὲν μπορεῖ νὰ κρυφθῇ, γιατί προσέχει κάθε λῦτης νὰ τον βοῇ.

Η ΒΟΕΡΟΠΟΥΛΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

ΟΠΟΥ Η ΓΟΥΪΛΕΛΜΙΝΑ ΜΑΚ-ΝΕΒΙΝ ΑΝΑΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ ΑΝΤΑΓΩΓΙΑ ΤΟΥ ΕΞΑΔΕΛΦΟΥ ΤΗΣ ΠΙΕΤ ΟΥΣ

Οἱ Ἀγγλοι, μεθ' ὅλας τὰς ἤττας καὶ τὰς καταστρώφας τὰς ὁποίας τοῖς ἐπροξένουν οἱ Βόερς, ἐγίνοντο κύριοι τῆς χώρας καὶ ἀνήρχοντο βραδέως πρὸς τὴν Πρετωρίαν.

Τὸ Ἐλεύθερον Κράτος τῆς Ὁράγγης εἶχε κηρυχθῆ πλέον ἀγγλικὴ κτῆσις, καὶ τὴν αὐτὴν προσέκρησιν δὲν θὰ ἐβράδυνε νὰ ὑποστῇ καὶ τὸ Τράνσβαλ.

Μολοντοῦτο οἱ Βόερς ἐξηκολούθουν νὰ πολεμοῦν.

Αἱ γυναῖκες εἶχον ἐνωθῆ με τοὺς ἀνδρας.

Ὁ γενναῖος ἀλλὰ μικρὸς αὐτὸς λαὸς ἠλπίζεν ἐν θαύμα: τὴν ἐπέμβασιν τῶν ξένων Δυνάμεων, συνασπισμένων κατὰ τῆς Ἀγγλίας, διὰ νὰ τὴν ἀναγκάσουν νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Δημοκρατίας τοῦ Τράνσβαλ.

Τὰ δύο δίδυμα, ἡ Λιάνη καὶ ἡ μητέρα των εἶχαν μαζευθῆ καὶ πάλιν εἰς ἐν βοερικὸν στρατόπεδον. Ἡ ΓουΪλελμίνια τὰς εἶχε ἀκολουθήσῃ.

Τὰ ἀνδρεία βοερόπουλα ἦσαν πλέον γνωστὰ εἰς ὅλους τοὺς στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι δὲν ἤξευραν τί νὰ πρωτοθυμᾶσσαν: τὴν ἐξαδέλφην τοῦ Πιέτ Οὐός, ἡ ὁποία εἶχε ἀνδραγαθήσῃ τὸσάκις εἰς τὸν κτυχῆ αὐτὸν πόλεμον, ἢ τὰ δύο δίδυμα, τὰ ὁποῖα, ἐντελῶς θερικευθῆντα, ἐλάμβανον ἐνεργὸν μέρος εἰς κάθε συμπλοκὴν.

Γλυκεῖα ἔπως ἡ μητέρα τῆς, ἡ Λιάνη ἦτο ὁ παρήγορος ἀγγελὸς τῶν πληγωμένων, τοὺς ὁποῖους ἐπεριποιεῖτο με ὑπμονὴν καὶ ἀφοσίωσιν θαυμαστὴν.

Ἡ ΓουΪλελμίνια δὲν εἶχε χωρισθῆ τὰ ζῶα τῆς.

Ἡ Κάνυα καὶ ὁ Μαριμπῆς δὲν ἐπέριζαν ποτὲ κανένα Βόερ, ἀλλὰ μόλις ἐβλεπαν ἀγγλικὴν στολὴν, ἐμαίοντο τόσον, ὥστε καὶ ἡ κυρία των ἀκόμη ἦτο ἀνίσχυρος νὰ τα δαμάσῃ.

Κάθε νύκτα, μαζί με τοὺς φρουροὺς τοῦ στρατοπέδου, ἐφρούρουν καὶ αὐτὰ ὡς παλαιὸι στρατιῶται, καὶ ἀλλοίμηνον πλέον εἰς τοὺς Ἀγγλους, οἱ ὁποῖοι διὰ κακὴν των τύχην, ἐπερνοῦσαν ἀπὸ ἐκεῖ!

Ὁ συνταγματάρχης Λακὼς εἶχε φύγῃ ἀπὸ τὸν στρατὸν, κατόπι συνομιλίας μετὰ τοῦ προέδρου Κρούγερ, τὸν ὁποῖον εἶχε ὑπάγῃ νὰ εὐρῃ.

Ἡ Κυρία Ρίσιου, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἡ ΓουΪλελμίνια εἶχε ἀποκρύψῃ τὴν ἀρπαγὴν τῶν κορασίων, ἐξεπλάγη πολὺ διὰ τὴν πρᾶξιν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς, τὴν ὁποῖαν ἐθεώρει ὡς λιποταξίαν.

Ἄλλ' ὁ κ. Λακὼς τὴν καθυσάχασε, προφασισθεὶς ὅτι εἶχε νὰ ἐκπληρώσῃ κά-

ποιαν σπουδαίαν ἀποστολὴν, καὶ ὑποσχέθεις νὰ ἀλάβῃ τὴν θέσιν του εἰς τὸν στρατὸν, εὐθὺς ὡς θὰ ἐτελείονεν ἡ ἀποστολὴ.

Ἐν μικρὸν βοερικὸν ἀπόσπασμα, ἐστρατοπεδευμένον πλησίον τοῦ ποταμοῦ Ζάνδ-Ρίβερ, ἠδύνατο νὰ θεωρῆται ἀσφαλές, δι' ὀλίγον καιρὸν τούλαχιστον. Αἱ γέφυραι ὅλαι τοῦ ποταμοῦ εἶχον καταστραφῆ, καὶ τὰ περάματα ἐφυλάσσοντο ἀγρύπνως.

Ἡ ΓουΪλελμίνια, διὰ τὴν ὁποῖαν ἀνάπαυσις δὲν ὑπῆρχεν, ἐφώδιασε τὴν δερματίνην ζώνην τῆς με διπλῆν σειρὰν φυσισιγγίων, ἐκρέμασεν εἰς τὸν ὠμὸν τῆς τὸ τόξον τῆς καὶ τὰ βέλη, καὶ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ στρατόπεδον, χωρὶς νὰ τὴν ἐνοήσῃ κανεὶς.

Οἱ δύο σύντροφοί τῆς τὴν ἠκολούθησαν. Τὸ κοράσιον δὲν εἶχε ὠρισμένον σκοπὸν.

Μηχανικῶς κατῆλθε μέχρι τοῦ Ζάνδ Ρίβερ, ἐπειτα ἐπροχώρησε κατὰ μῆκος τῆς ὄχθης, συναντῶσα ἐδῶ κ' ἐκεῖ τοὺς βόερς στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι ἐφύλατταν τὰ περάματα.

Κάπου-κάπου ἐβλεπε τὰ ἐρείπια καμμίας γεφύρας, ὑφούμενα ἐνθεν καὶ ἐνθεν καὶ σχηματίζοντα ἐρείσματα ἀπατηλά καὶ πολὺ ἐπικίνδυνα, διότι δὲν εἶχον καμμίαν στερεότητα.

Ἐπιπάτης πολὺ, ἀσκόπως, κλίνουσαν τὴν κεφαλὴν καὶ βυθισμένη εἰς σκέψεις.

Γρουλλισμὸς τοῦ Μαριμπῆ τὴν ἀπέσπασεν ἀπὸ τὸν ρεμβασμὸν τῆς.

Ἐσταμάτησεν ἀποτόμως καὶ ἐξηρέυνησε με ταχὺ βλέμμα τὴν τοποθεσίαν.

Ἡ περιοχὴ ἦτο ἔρημος. Εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων βημάτων, μικρὰ ξυλινὴ γέφυρα συνέδεε τὰς δύο ὄχθας τοῦ ποταμοῦ. Οἱ Βόερς προφανῶς εἶχον λησμονήσῃ νὰ τὴν καταστρέψουν.

Καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ Ζάνδ-Ρίβερ μόνη ἡ γέφυρα αὐτῇ ἦτο εἰς τὴν θέσιν τῆς, καὶ μόνον ἀπὸ αὐτὸ τὸ μέρος ἠμποροῦσε νὰ περάσῃ ὁ ἐχθρὸς μ' εὐκολίαν.

Βόερ κανεὶς δὲν ἐφαίνετο... Τί εἶχε λοιπὸν ὁ Μαριμπῆς;

Ἡ ΓουΪλελμίνια ἐπέβαλεν εἰς τὰ ζῶα τῆς σιωπὴν καὶ ἐπροχώρησε, κρυπτομένη ὅσον ἠμποροῦσε.

Ὅταν ἐφθασεν εἰς τὴν γέφυραν, παρετήρησεν, εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην, ἐν ἀγγλικὸν ἀπόσπασμα, τὸ ὁποῖον ἐπροχώρει ἀκρυβολιστικῶς.

Ἦτο πολὺ ἀργὰ διὰ νὰ καταστραφῇ ἡ γέφυρα, πολὺ ἀργὰ διὰ νὰ εἰδοποιηθῶν οἱ ἀνιχνευταί.

Ἡ ΓουΪλελμίνια ἐχώθη ὀπίσω ἀπὸ ἕνα θάμνον, ὁ ὁποῖος τὴν ἐκρυψεν ἐντελῶς, ἐπῆρε τὰ ζῶα πλησίον τῆς, καὶ ἐξῆλθῃ πρηνῆδον, στηριζομένη εἰς τὸν ἀγκῶνα, διὰ νὰ εἰμπορῇ νὰ μεταχειρίζετα

τὸ τσεφέκι τῆς, τὸ ὁποῖον διηθύβυνε πρὸς τὴν ὄχθην...

Οἱ Ἀγγλοι ἐπλησίαζαν ἀραιωμένοι, με φόβον καὶ με δισταγμὸν... Ἡ τρίγυρος γαλήνη δὲν τους καθυσάχασεν ἐντελῶς... Τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποῖαν ὁ πρῶτος ἐπάτησε τὸ πόδι του εἰς τὴν γέφυραν, ἀπὸ τὴν ἀπέναντι ὄχθην ἤλθε μία τουφεκία. Ὁ ἄνθρωπος ἐπεσεν ἀνάσκελα. Οἱ στρατιῶται ὀπισθοχώρησαν, ἀναζητοῦντες τὸν ἐχθρὸν, περιμένοντες μάχην. Μερικοὶ ἐπυροβόλησαν κατ' ἐνθεῖαν ἐμπρὸς των.

Βαθεῖα σιγῇ διεδέχθη τοὺς κρότους τῶν τουφεκίων.

Φεβούμενοι παγίδα, οἱ Ἀγγλοι δὲν ἐτολμοῦσαν πλέον νὰ προχωρήσουν.

Δύο ἐκ τῶν ἀνδρειότερων ἠτοιμάσθησαν νὰ διασκελίσουν τὸ πτώμα, τοῦ ὁποῖου αἱ χεῖρες καὶ ἡ κεφαλὴ ἐκρέμαντο ἀπὸ τὸ κιγκλίδωμα τῆς γεφύρας.

Δύο πυρεβολισμοὶ ἀντήχησαν ταυτοχρόνως... Οἱ ἄνδρες ἐκλονίσθησαν...

Βλασφημίαι ζωηραὶ ἀνταπεκρίθησαν ἀπὸ τὰς τάξεις τῶν Ἀγγλων... Ὁ ἀρότους αὐτὸς ἐχθρὸς τοὺς ἐτρόμαξε περισσότερο ἀπὸ ὀλόκληρον στρατεύμα, παρατεταγμένον εἰς μάχην.

Με τὰς διόπτρας του εἰς τὸ χέρι, ὁ στρατηγὸς Χούττων ἐπεσκόπει τὰ περίχωρα.

Παντοῦ ἐρημία.

— Πῦρ καὶ ἐμπρός!

ἐγόναξε.

Καμμία εἰκοσαριὰ στρατιῶται ἐχύθησαν εἰς τὴν γέφυραν. Καὶ ἄρχισε τὸ τουφεκίδι, τὸ ὁποῖον κατέπνιγε με τὸν κρότον του μίαν φωνὴν παιδικὴν, ἡ ὁποία διέτασσε:

— Κάνυα! Μαριμπῆ!.. Ἀγγλοι! ἀπάνω τους!..

Τὰ δύο ζῶα ἐφώρμησαν λυσσαλέα καὶ εὐρέθησαν ἐν τῷ μέσῳ τῶν στρατιωτῶν.

Κραυγαὶ πόνου ὑψώθησαν, ἀνταποκρινόμεναι εἰς τὰ ἄγρια γογγύσματα τῶν δύο θηρίων.

Ἡ Κάνυα καὶ ὁ Μαριμπῆς ἐδάγκαναν, ἐξέσχίζαν, ἐστραγγάλιζαν, κατεσύντριβαν...

— Ὅπισω! διέταξεν ὁ στρατηγός.

Ἄλλ' ἡ γέφυρα ἐγέμισε πλέον ἀπὸ πτώματα, τὰ ὅποια καθίστων ἀδύνατον τὴν ὑποχώρησιν, καὶ τὰ ζῶα ἔκανναν καταστραφῆν.

Τώρα ὁ Μαριμπῆς καὶ ἡ τροφός του ἐχρησίμευαν ὡς σκοποὶ διὰ τὰς βολὰς τῶν Ἀγγλων, ἀλλὰ σκοποὶ ἀναπηδῶντες, μετακινούμενοι εἰς κύκλον πυρός.

Ἐκεῖ-κάτω, παρὰ τὴν ὄχθην, ἐφάνη κάποιος πυροβολῶν...

Μετ' ἐκπλήξεως, οἱ Ἀγγλοι διέκριναν ὅτι ὁ ἐχθρὸς αὐτός, ὁ ὁποῖος τοὺς ἀπώθει με τέρσην λύσσαν, ἦτο ἐν κοράσιον.

Ἀποκαλυφθεῖσα ἐντελῶς, ἡ ΓουΪλελμίνια ἀδειαζε καὶ ἐγέμιζε τὸ τσεφέκι τῆς διατηροῦσα ψυχραῖμιν θαυμαστὴν...

Καὶ χωρὶς νὰ σταματᾷ διόλου, παρῶτρυνεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὰ δύο ζῶα:

— Ἀπάνω τους, Μαριμπῆ!.. Ἀπάνω τους, Κάνυα!

Αἱ σφαῖραι ἐπιπτον βροχηδόν. Ἡ ΓουΪλελμίνια ἔμμενεν ὀρθα, προχωροῦσα διὰ νὰ πυροβολῇ, ὀπισθοχωροῦσα διὰ νὰ γεμίσῃ καὶ με κάθε τουφεκιᾶν ρίπτουσα

κάτω ἀπὸ ἕνα στρατιῶτην. Ἡ παράδοξος μάχη παρείτετο. Οἱ Ἀγγλοι οὔτε σπιθαμὴν ἐδάφους ἐκέρδιζαν... Ἀ-

δὲν θάρσυνον νὰ φανοῦν, εἰδοποιούμενα ἀπὸ τοὺς ἀνιχνευτάς οἱ ὁποῖοι ἐπρωχώρουν.

Ἀπ' οὐ ἐκαυσε καὶ τὸ τελευταῖόν τῆς φυσίγγιον, ἔρριψε τὸ τσεφέκι τῆς καὶ ἐξεκρέμασεν ἡσύχως ἀπὸ τὸν ὠμὸν τῆς τὸ τόξον καὶ τὴν φαρέτραν.

Ἐτάνυσε τὸ τόξον, ἐπῆρε ἕνα βέλος, ἐσοδόπευσεν, ἀλλὰ... χωρὶς νὰ ρίψῃ, ἀφῆκε τὸ ἔπλον νὰ πέσῃ.

Κάτι εἶχεν ἐνθυμηθῆ... Μίαν ἡμέραν, ὅταν ἐξήγησεν εἰς τὴν

θεῖαν Παυλίαν τί φοβερὸν ἀποτέλεσμα εἶχε καὶ ἀπλή ἀμυχή τῶν βελῶν ἐκείνων, τῶν ἐμβαπτισμένων εἰς τὸν δηλητηριώδη πολτὸν τῆς ν γ κ ο υ α ς, ἡ ἀγαθὴ

γυναῖκα ἀνατρίχιασε καὶ τῆς ἔβωσε νὰ ἐνοήσῃ πόσον τοιαῦτα ὄπλα ἦσαν ἀνάξια ἐντίμου χειρὸς.

Ἐν ὀνόματι τῆς πρὸς αὐτὴν ἀγάπης τῆς, ἡ θεῖα Παυλίνα τὴν ἔκαμε νὰ ἐρ-

Ἀπάνω τους, Μαριμπῆ!.. Ἀπάνω τους, Κάνυα!.. (Σελ. 181, στήλ. β')

δὲν θάρσυνον νὰ φανοῦν, εἰδοποιούμενα ἀπὸ τοὺς ἀνιχνευτάς οἱ ὁποῖοι ἐπρωχώρουν.

Ἀπ' οὐ ἐκαυσε καὶ τὸ τελευταῖόν τῆς φυσίγγιον, ἔρριψε τὸ τσεφέκι τῆς καὶ ἐξεκρέμασεν ἡσύχως ἀπὸ τὸν ὠμὸν τῆς τὸ τόξον καὶ τὴν φαρέτραν.

Ἐτάνυσε τὸ τόξον, ἐπῆρε ἕνα βέλος, ἐσοδόπευσεν, ἀλλὰ... χωρὶς νὰ ρίψῃ, ἀφῆκε τὸ ἔπλον νὰ πέσῃ.

Κάτι εἶχεν ἐνθυμηθῆ... Μίαν ἡμέραν, ὅταν ἐξήγησεν εἰς τὴν

θεῖαν Παυλίαν τί φοβερὸν ἀποτέλεσμα εἶχε καὶ ἀπλή ἀμυχή τῶν βελῶν ἐκείνων, τῶν ἐμβαπτισμένων εἰς τὸν δηλητηριώδη πολτὸν τῆς ν γ κ ο υ α ς, ἡ ἀγαθὴ

γυναῖκα ἀνατρίχιασε καὶ τῆς ἔβωσε νὰ ἐνοήσῃ πόσον τοιαῦτα ὄπλα ἦσαν ἀνάξια ἐντίμου χειρὸς.

Ἐν ὀνόματι τῆς πρὸς αὐτὴν ἀγάπης τῆς, ἡ θεῖα Παυλίνα τὴν ἔκαμε νὰ ἐρ-

δὲν θάρσυνον νὰ φανοῦν, εἰδοποιούμενα ἀπὸ τοὺς ἀνιχνευτάς οἱ ὁποῖοι ἐπρωχώρουν.

Ἀπ' οὐ ἐκαυσε καὶ τὸ τελευταῖόν τῆς φυσίγγιον, ἔρριψε τὸ τσεφέκι τῆς καὶ ἐξεκρέμασεν ἡσύχως ἀπὸ τὸν ὠμὸν τῆς τὸ τόξον καὶ τὴν φαρέτραν.

Ἐτάνυσε τὸ τόξον, ἐπῆρε ἕνα βέλος, ἐσοδόπευσεν, ἀλλὰ... χωρὶς νὰ ρίψῃ, ἀφῆκε τὸ ἔπλον νὰ πέσῃ.

Κάτι εἶχεν ἐνθυμηθῆ... Μίαν ἡμέραν, ὅταν ἐξήγησεν εἰς τὴν

θεῖαν Παυλίαν τί φοβερὸν ἀποτέλεσμα εἶχε καὶ ἀπλή ἀμυχή τῶν βελῶν ἐκείνων, τῶν ἐμβαπτισμένων εἰς τὸν δηλητηριώδη πολτὸν τῆς ν γ κ ο υ α ς, ἡ ἀγαθὴ

γυναῖκα ἀνατρίχιασε καὶ τῆς ἔβωσε νὰ ἐνοήσῃ πόσον τοιαῦτα ὄπλα ἦσαν ἀνάξια ἐντίμου χειρὸς.

Ἐν ὀνόματι τῆς πρὸς αὐτὴν ἀγάπης τῆς, ἡ θεῖα Παυλίνα τὴν ἔκαμε νὰ ἐρ-

δὲν θάρσυνον νὰ φανοῦν, εἰδοποιούμενα ἀπὸ τοὺς ἀνιχνευτάς οἱ ὁποῖοι ἐπρωχώρουν.

Ἀπ' οὐ ἐκαυσε καὶ τὸ τελευταῖόν τῆς φυσίγγιον, ἔρριψε τὸ τσεφέκι τῆς καὶ ἐξεκρέμασεν ἡσύχως ἀπὸ τὸν ὠμὸν τῆς τὸ τόξον καὶ τὴν φαρέτραν.

Ἐτάνυσε τὸ τόξον, ἐπῆρε ἕνα βέλος, ἐσοδόπευσεν, ἀλλὰ... χωρὶς νὰ ρίψῃ, ἀφῆκε τὸ ἔπλον νὰ πέσῃ.

Κάτι εἶχεν ἐνθυμηθῆ... Μίαν ἡμέραν, ὅταν ἐξήγησεν εἰς τὴν θεῖαν Παυλίαν τί φοβερὸν ἀποτέλεσμα εἶχε καὶ ἀπλή ἀμυχή τῶν βελῶν ἐκείνων, τῶν ἐμβαπτισμένων εἰς τὸν δηλητηριώδη πολτὸν τῆς ν γ κ ο υ α ς, ἡ ἀγαθὴ

γυναῖκα ἀνατρίχιασε καὶ τῆς ἔβωσε νὰ ἐνοήσῃ πόσον τοιαῦτα ὄπλα ἦσαν ἀνάξια ἐντίμου χειρὸς.

Ἐν ὀνόματι τῆς πρὸς αὐτὴν ἀγάπης τῆς, ἡ θεῖα Παυλίνα τὴν ἔκαμε νὰ ἐρ-

δὲν θάρσυνον νὰ φανοῦν, εἰδοποιούμενα ἀπὸ τοὺς ἀνιχνευτάς οἱ ὁποῖοι ἐπρωχώρουν.

Ἀπ' οὐ ἐκαυσε καὶ τὸ τελευταῖόν τῆς φυσίγγιον, ἔρριψε τὸ τσεφέκι τῆς καὶ ἐξεκρέμασεν ἡσύχως ἀπὸ τὸν ὠμὸν τῆς τὸ τόξον καὶ τὴν φαρέτραν.

Ἐτάνυσε τὸ τόξον, ἐπῆρε ἕνα βέλος, ἐσοδόπευσεν, ἀλλὰ... χωρὶς νὰ ρίψῃ, ἀφῆκε τὸ ἔπλον νὰ πέσῃ.

τους, Μαριμπή... εφώναζεν ή Γουλιέλμινά.

Δύο βραχναί φωναί άνταπεκρίθησαν, και ή κόρη έμειδίσαν αγρία.

Ηκροίσθη... Καμμία αμφιβολία, ότι οι Βόερς έπλησίαζαν.

— Ητο καιρός! έσυλλογίσθη.

Ορθία, με κυματίζουσιν κόμην, με φλογεράς όφθαλμούς εφώναζε:

— Μαριμπή! Κάννα! θάρρος! νά, οι Βόερς έφθασαν!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ'

ΠΕΡΑΜΑ ΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΥ... ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ

Ίππεύοντες ισχυρούς και μικροσώμους ίππους, ταχείς ως ό άνεμος, πέντε μαύροι άνεχώρησαν από τό Βατλαπή περί την έσπέραν.

Αρχηγός του έμίλου τούτου ήτο ό Σελέσκος, οι τέσσαρες σύντροφοί του ήσαν από άλλο χωρίον.

Όταν, έπιστρέψας εις τό Βατλαπή, ό ληστής έμαθε την έξαράνισιν των αίχμαλώτων, κατέληθη από όργην λυσσαλέαν.

Όταν, έπιστρέψας εις τό Βατλαπή, ό ληστής έμαθε την έξαράνισιν των αίχμαλώτων, κατέληθη από όργην λυσσαλέαν.

Όταν, έπιστρέψας εις τό Βατλαπή, ό ληστής έμαθε την έξαράνισιν των αίχμαλώτων, κατέληθη από όργην λυσσαλέαν.

Όταν, έπιστρέψας εις τό Βατλαπή, ό ληστής έμαθε την έξαράνισιν των αίχμαλώτων, κατέληθη από όργην λυσσαλέαν.

Όταν, έπιστρέψας εις τό Βατλαπή, ό ληστής έμαθε την έξαράνισιν των αίχμαλώτων, κατέληθη από όργην λυσσαλέαν.

Όταν, έπιστρέψας εις τό Βατλαπή, ό ληστής έμαθε την έξαράνισιν των αίχμαλώτων, κατέληθη από όργην λυσσαλέαν.

Όταν, έπιστρέψας εις τό Βατλαπή, ό ληστής έμαθε την έξαράνισιν των αίχμαλώτων, κατέληθη από όργην λυσσαλέαν.

Όταν, έπιστρέψας εις τό Βατλαπή, ό ληστής έμαθε την έξαράνισιν των αίχμαλώτων, κατέληθη από όργην λυσσαλέαν.

Όταν, έπιστρέψας εις τό Βατλαπή, ό ληστής έμαθε την έξαράνισιν των αίχμαλώτων, κατέληθη από όργην λυσσαλέαν.

Όταν, έπιστρέψας εις τό Βατλαπή, ό ληστής έμαθε την έξαράνισιν των αίχμαλώτων, κατέληθη από όργην λυσσαλέαν.

Όταν, έπιστρέψας εις τό Βατλαπή, ό ληστής έμαθε την έξαράνισιν των αίχμαλώτων, κατέληθη από όργην λυσσαλέαν.

Όταν, έπιστρέψας εις τό Βατλαπή, ό ληστής έμαθε την έξαράνισιν των αίχμαλώτων, κατέληθη από όργην λυσσαλέαν.

Όταν, έπιστρέψας εις τό Βατλαπή, ό ληστής έμαθε την έξαράνισιν των αίχμαλώτων, κατέληθη από όργην λυσσαλέαν.

Όταν, έπιστρέψας εις τό Βατλαπή, ό ληστής έμαθε την έξαράνισιν των αίχμαλώτων, κατέληθη από όργην λυσσαλέαν.

Όταν, έπιστρέψας εις τό Βατλαπή, ό ληστής έμαθε την έξαράνισιν των αίχμαλώτων, κατέληθη από όργην λυσσαλέαν.

τον τελευταίον, όταν οι άνδρες εφάνησαν

Γρηγόρα-γρηγόρα ό κίλυδρος έκρίθη εις τό περιζώμα. Και οι ταξειδιώται είδαν την Αντιόχαν νά μοιράζει άνίσως μίαν φέταν φωμιού μύρου εις τά πέντε ζώα.

Οι Ζουλού έκαβαλίκευσαν. Η Αντιόχα έκαμε μορφασμόν δυσαρσεκείας, βλέπουσα ότι ό ίππος του Σελέσκου ήτο ακριβώς εκείνος, ό οποίος δεν είχε μυτιγαν.

Επέστρεψε σκεπτική εις τό κ ρ α λ της.

— Άς ελπίζωμεν ότι είνε μακρυνά τώρα πλέον και ότι ό Σελέσκος δεν θα τους φθάση, έκέκθη.

Επειτα ένθυμηθείσα τό άγαθόν βλέμμα του μικρού αφρικανικού ίππου, ό οποίος είχε στηρίξη την κεφαλήν του επί του ώμου της, επανέλαβε:

— Τό κακόμοιρο!

Άλλος όμιλος, από πέντε πρόσωπα και αυτός, είχε σταματήσει παρ' την όχθην ρυάκος, έν τω μέσω δάσους παρθένου, εις τό ήμισυ του έρμού από Βατλαπή μέχρι συνόρων της Ζουλουλάνδης.

Όταν, έπιστρέψας εις τό Βατλαπή, ό ληστής έμαθε την έξαράνισιν των αίχμαλώτων, κατέληθη από όργην λυσσαλέαν.

Όταν, έπιστρέψας εις τό Βατλαπή, ό ληστής έμαθε την έξαράνισιν των αίχμαλώτων, κατέληθη από όργην λυσσαλέαν.

Όταν, έπιστρέψας εις τό Βατλαπή, ό ληστής έμαθε την έξαράνισιν των αίχμαλώτων, κατέληθη από όργην λυσσαλέαν.

Όταν, έπιστρέψας εις τό Βατλαπή, ό ληστής έμαθε την έξαράνισιν των αίχμαλώτων, κατέληθη από όργην λυσσαλέαν.

Όταν, έπιστρέψας εις τό Βατλαπή, ό ληστής έμαθε την έξαράνισιν των αίχμαλώτων, κατέληθη από όργην λυσσαλέαν.

Όταν, έπιστρέψας εις τό Βατλαπή, ό ληστής έμαθε την έξαράνισιν των αίχμαλώτων, κατέληθη από όργην λυσσαλέαν.

Όταν, έπιστρέψας εις τό Βατλαπή, ό ληστής έμαθε την έξαράνισιν των αίχμαλώτων, κατέληθη από όργην λυσσαλέαν.

Όταν, έπιστρέψας εις τό Βατλαπή, ό ληστής έμαθε την έξαράνισιν των αίχμαλώτων, κατέληθη από όργην λυσσαλέαν.

Όταν, έπιστρέψας εις τό Βατλαπή, ό ληστής έμαθε την έξαράνισιν των αίχμαλώτων, κατέληθη από όργην λυσσαλέαν.

Όταν, έπιστρέψας εις τό Βατλαπή, ό ληστής έμαθε την έξαράνισιν των αίχμαλώτων, κατέληθη από όργην λυσσαλέαν.

Όταν, έπιστρέψας εις τό Βατλαπή, ό ληστής έμαθε την έξαράνισιν των αίχμαλώτων, κατέληθη από όργην λυσσαλέαν.

Όταν, έπιστρέψας εις τό Βατλαπή, ό ληστής έμαθε την έξαράνισιν των αίχμαλώτων, κατέληθη από όργην λυσσαλέαν.

Όταν, έπιστρέψας εις τό Βατλαπή, ό ληστής έμαθε την έξαράνισιν των αίχμαλώτων, κατέληθη από όργην λυσσαλέαν.

Όταν, έπιστρέψας εις τό Βατλαπή, ό ληστής έμαθε την έξαράνισιν των αίχμαλώτων, κατέληθη από όργην λυσσαλέαν.

Όταν, έπιστρέψας εις τό Βατλαπή, ό ληστής έμαθε την έξαράνισιν των αίχμαλώτων, κατέληθη από όργην λυσσαλέαν.

Και τα κορκαίστικα αυτά σημαίνουν: Τά καλά κόποις κτώνται.

Σύνθεσις λέξεων. — Είμπορεί νά γίνη κατά πολλούς τρόπους. Άλλ' ό συνθέτορος είνε ό έξής: Έλεγχομεν μερικάς λέξεις της αυτής κατηγορίας (όνόματα πόλειον, ή ποταμών, ή κρατών, ή μεγάλων άνδρων κλ.) τά διαίρουμεν εις τάς συλλαβάς των και έπειτα τάς σκοπίζομεν φύρην-μίγδην. Παραδείγματα χάριν:

Διά τών συλλαβών: γος, πη, αλ, ι, ρει, ος, ρει, ος, σος, η, λις, ευ, νά σχηματισθών τά όνόματα τέσσάρων ποταμών της Έλλάδος.

Λέξις: Έθνος, Έλλισός, Άλφειός, Πηγειός.

Άλλα και τά γράμματα τών ζητουμένων λέξεων είμπορούμεν νά λάβωμεν και νά τα γράψωμεν δια είνε κατά την άλφαβητικήν σειράν. Παραδείγματα:

Διά τών γραμμάτων ΑΕΖΗΠΡΡΣΣΣΥ σχημάτισε τά όνόματα τέσσάρων Θεών.

Λέξις: Ζεύς, Άρης, Άρης, Άρης.

Λεξιθηρία. — Διά την Άσκησιν ταύτην χρησιμεύουν αι λέξεις, αι όποιαι έχουν καμμίαν στανίαν ιδιότητα: π: χ: άναγινωσκόμεναι άντιστρέφως, νά μένουν αι αύται: ή άναγραμματιζόμεναι, νά σημαίνουν τό ίδιον πράγμα: ή νά έχουν πολλάς συλλαβάς: άλλά όλας με τό ίδιον φωνήεν, ή νά έχουν τό ίδιον γράμμα πολλάκις, κλ. κλ. κλ.

Παραδείγματα: «Νά εύρεθής λέξις έχουσα τέσσαρες συλλαβάς, όλας με άλφα.» Λέξις: Κραθασαράς.

Νά εύρεθής λέξις με 12 στοιχία, έξ ών τά πέντε νά είνε λόμβδα.» Λέξις: Άλλεπάλλυλος.

«Νά εύρεθής λέξις έκ πέντε γραμμάτων, ή όποια νάναγινωσκείται και άντιστρέφως.» Λέξις Σοφός ή Νάθαν.

Αριθμητική διά λέξεων. — Είνε είδος πολυπλόκου λεξιγράφου. Η όρθογραφία κατά συνήθειαν δέν τηρείται. Πρέπει νά έκτελεσθών αι σημειωμένοι πράξεις προσθέσεως και άφαιρέσεως και νά εύρεθής τό έξαγόμενον, σύμφωνον πρός την πρότασιν. Παραδείγματα: Με τάς λέξεις Περικλής και Άναδρος, άν από την πρώτη άφαιρέσωμεν τό κλή: (ή κλεις) και από την δευτέραν τό άν, σχηματίζεται ή λέξις Περιανδρος. Τούτο σημαίνεται ως έξής:

Μέγας άνηρ — εργαλείον = πρόθεσις + Επίθετον — σύνδεσμος = νόσος του Αιγαίου

«Αθροισμα ύπολο πων: Άρχαίος σοφός.

Η δέ λύσις σημειούται ως έξής: Περικλής — κλεις = Περύ + (άνανδρος — άν =) Άνδρος = ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ

Πρόβλημα. — Η αριθμητική διά λέξεων μου ένθυμίζει τά προβλήματα, διά τά όποια όμως δέν χρειάζονται ιδιαίτεροι όδηγία. Όποιος είνε έξυμνός, ή εύρησις νά κάμνη και προβλήματα. Άλλως τε αι Αριθμητικά είνε γεμάται προβλήματα και είμπορεί κανείς, άν όχι νά τί-νιγράφη, τούλάχιστον νά συνθέτη άλλα επί τή βάσει αυτών. (Όταν όμως συνθέτη μόνο, του, πρέπει νά προσέχη ώστε τό πρόβλημά του νά είνε αληθινόν πρόβλημα, νά δυσκολεύη κάπως τόν λύτην, και νά επιδέχεται μίαν μόνην λύσιν.

Είς τόν τελευταίον Διαγωνισμόν κάποιος μου έστειλεν αυτό τό δήην πρόβλημα: «Ποίος είνε ό αριθμός εκείνος, του όποιον τό 1/12 και τό 1/15 του αριθμού τούτου:» Προφανώς ό συνθέτης ειργάσθη μένος του διά νά κάμνη πρόβλημα δυστυχώς όμως, παντός αριθμού τό 1/12 και τό 1/15 άποτελούν τό 1/12 αυτού!

Όπωςδήποτε, πρόβλημα δημοσιεύω σπανίως και ταύτα διά τους λύτας της Μικράς Τέξεως, διότι όσοι γνωρίζουν Άλγεωρην λύουν εύκολώτα κάθε αριθμητικόν πρόβλημα.

Όπωςδήποτε, πρόβλημα δημοσιεύω σπανίως και ταύτα διά τους λύτας της Μικράς Τέξεως, διότι όσοι γνωρίζουν Άλγεωρην λύουν εύκολώτα κάθε αριθμητικόν πρόβλημα.

Όπωςδήποτε, πρόβλημα δημοσιεύω σπανίως και ταύτα διά τους λύτας της Μικράς Τέξεως, διότι όσοι γνωρίζουν Άλγεωρην λύουν εύκολώτα κάθε αριθμητικόν πρόβλημα.

Όπωςδήποτε, πρόβλημα δημοσιεύω σπανίως και ταύτα διά τους λύτας της Μικράς Τέξεως, διότι όσοι γνωρίζουν Άλγεωρην λύουν εύκολώτα κάθε αριθμητικόν πρόβλημα.

Όπωςδήποτε, πρόβλημα δημοσιεύω σπανίως και ταύτα διά τους λύτας της Μικράς Τέξεως, διότι όσοι γνωρίζουν Άλγεωρην λύουν εύκολώτα κάθε αριθμητικόν πρόβλημα.

Όπωςδήποτε, πρόβλημα δημοσιεύω σπανίως και ταύτα διά τους λύτας της Μικράς Τέξεως, διότι όσοι γνωρίζουν Άλγεωρην λύουν εύκολώτα κάθε αριθμητικόν πρόβλημα.

Όπωςδήποτε, πρόβλημα δημοσιεύω σπανίως και ταύτα διά τους λύτας της Μικράς Τέξεως, διότι όσοι γνωρίζουν Άλγεωρην λύουν εύκολώτα κάθε αριθμητικόν πρόβλημα.

Όπωςδήποτε, πρόβλημα δημοσιεύω σπανίως και ταύτα διά τους λύτας της Μικράς Τέξεως, διότι όσοι γνωρίζουν Άλγεωρην λύουν εύκολώτα κάθε αριθμητικόν πρόβλημα.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Είς τό Παρθενωγείον. Ο Καθηγητής της Φυσικής:

— Είπέτε μου μερικά φωτεινά σώματα. Ποία γνωρίζετε;

— Τόν ήλιον, τήν σελήνην... — Καλό. Και τούς άσ... — ... Τέραστας!

Εστία ή από του Δεικνύου Ρόδου

Η μαμμά της Φροΰ-Φροΰ θέλει νά της τρυπήση ταυτιά, άλλ' ή μικρά ροβείται.

— Ητύχασε, της λέγει ή μαμμά της, ό Θεός θέλει νά τρυπήση ταυτιά των τά κορίτσια.

Και ή Φροΰ Φροΰ: — Μαμμά, άν ό Θεός ήθελε νά φορούμεν σκουλαρίκια, θά μάς έδαξε μένος του τές τρύπες!

Εστία ή από της Αραουιλίδος

(Σ. τ. Δ. — Πολύ σωστό. Και ή Διάπλασις συμφωνεί με την Φροΰ-Φροΰ, και δέν άφησε καμμίαν από τάς αδελφάς του Άνανία νά τρυπήση ταυτιά της.)

Ο Λιδάσκαλος. — Γιατί, Τοτό, άργησες νά λθης 'στό μάθημα;

Ο Τοτός, έν τή άμηχανία του: — Μά... άργησε νά φέξη σήμερα 'στό σπίτι μας.

Κατά ή από του Παιδιού

Ο μπαμπάς του μικρού Γιάνκου, επανελθών εκ της αγοράς, φέρει όλιγώτερον βωδιόν κρέας από χέρι.

— Μά γιατί έφερες λιγώτερο σήμερα; έρωτά ή μαμμά.

— Γιατί τό χθεσινόν βωδί θά ήταν μεγαλύτερον από τό σημερινόν, προλαμβάνει νά παντήσθ ό μικρός Γιάνκος.

Εστία ή από του Μινωταύρου

Διάλογος δύο αδελφών. Ο μεγαλύτερος: — Γάδαρε, δέν έντρέπασαι!

Ο μικρότερος: — Δέν πειράζει! Έχε χάρι που είσαι αδελφός μου.

Εστία ή από του Βολόντιου Κρασί.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΟΛΟΙ οι φίλοι μου μελετούν τώρα διά τάς εξετάσεις. Τούς εύχομαι καλήν έπιτυχίαν, άν και είμαι τόσο βεβαία περί αυτής, ώστε τους μακαρίζω από τώρα διά την εύτυχίαν του καλού βαβουδού, της λαμπράς αυτής ικανοποίησεως την όποιαν θαπολαύσουν μετ' όλιγον.

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Διά τό ζήτημα αυτό, Ερυθρόν Νέφος, πολλάκις έλαβα άφορμήν νά είπω. Όχι μόνον αι διφθογοί, άλλα και άλλοι συνδυασμοί, γραμμάτων έπροφέρουν διαφορετικά από τους αρχαίους Έλληνας: τούτο είνε έκτός πάσης αμφιβολίας.

Άλλ' είνε επίσης βέβιον, ότι ή έρασματική λέγομένη προφορά δέν λύει τό ζήτημα, τό όποιον είνε τόσο πολύπλ. κ.ν. ώστε, καθώς έλέχη, μόνον άν άνίστατο ή νεκρών κανένας σύγχρονος του Περικλέους, ήδύνα ό νά λυθθ.

«Όψι και γράμματα εις: τήν Διάπλασιν!» έλεγεν εις τόν Έξόριστον Έλληνα ή θεία του: «ού, πα δέ μου, περισσότερες φορές γράβεις τήν Διάπλασιν παρ' εις τήν μητέρα σου.» Και ό Έξόριστος Έλληγ άπήντησε: «Δέν ήξούρεις ότι ή Διάπλασις είνε μητέρα μας και ή μηδεις όλοι οι συνδρομηταί τά παιδιά της; πόσ λοιπόν νά μή της γράψω τακτικά, και καθημερινώς άν ήτο δυνατόν; ν Πολύ σωστά δέν πιστεύω όμως, Έξόριστε Έλληγ, νά παραμείνης τό πρής τήν μητέρα σου καθήκον.

Διότι, Λουδοβί της Καρδιάς, εις τους Κα...

Διότι, Λουδοβί της Καρδιάς, εις τους Κα...

Διότι, Λουδοβί της Καρδιάς, εις τους Κα...

νοτισμούς των προηγουμένων ετών δέν ύπρχε τό ήρθον αυτό, τό όποιον προσετέθη εις τόν έφρετινόν, και κατά τό όποιον οι λαμβάνοντες ψευδώνυμον άδεφοί συνδρομητών πληρώνουν Ι φράγκον.— Λοιπόν σέ άφρασαν μόνον, έ; Κάμε γρηγόρα νά έλθης νά τους εύρης.

Και άλλα έπιστολά με μαύρον περιθώριον. Νά μου άναγγέλουσ άραγε; ... Και γίνεται μεγαλητέρα συμφορά; Οι φίλοι μου Άσπρη της Άνατολής, Λοΐας και Κλάδος Μυροτίτης μου δίδουν τήν είδησιν, ότι άπέμειναν όρρανοι πατρός. Παρακαλώ τόν Θεόν νά τους παρηγορήση και νά τους φνή μέχρι τέλους ίσχυρός προστάτης εις τόν άγώνα της ζωής.— Τήν μετάφρασιν, Λοΐα, που μου έστειλες περί καιρού, δέν έλαβα άκόμη καιρόν νάναγνώσω. Ητο, βλέπεις, τόσοσ εκτενή! Άλλά θά προσπαθήσω αύτην τήν έβδομάδα νά οικονομήσω όλιγον καιρόν, και εις τό προσεχές θά σου άπαντήσω.

Τό διήγημα έκείν ο του κ. Ξενοπούλου, τό όποιον άνέγνωσε, Σιωπηλή Νύξ, εις τό «Παναθηναϊκό» άφίνει έπιτηδες τόν άναγνώστην έλεύθερον νά το συμπληρώση με τήν φαντασίαν του και νά υποθέσθ ό, τί θέλει περί του περιεχομένου έκείνης της έπιστολής, ή όποια είχε τοιαύτα άποτελέσματα.

Μελαγχροινή Νησιωτόπουλα, ή Κική σ' εύχαριστ' ει πολύ διά τά έκάτον γραμματόσημα. Άληθίνα, ήμπορούσες νά μου γράψεις ότι θά έπήγαίνες εις τήν Ρουμανίαν, διά νά γνωρισθής με τάς εκεί πολυλήθεις φίλας μου. Ές άλλο ε λοιπόν, άφ' ου ταξειδύης τόσοσ συχνά.

Όχι δά, Άγγελε Αγγερινέ, νά μή κάμνης τόν φιλόσοφον και νά μου στείλεις τήν φωτογραφίαν σου. Άφού μάλιστα αή εύτυχεστέρα σου στιγμήν ύπάρθεν αύτη, κατά τήν όποιαν έμαθεις ότι έπύρες Α' Βραβείον.

Πραγμάτισα Έλπίς, [EE] δόξα σοι ό Θεός που άπέφρασις τελοσπάντων νά μου γράψης. Μού ήρσε πολύ ή μετάφρασις του «Όνειρου Πασχαλινης νυκτός.» Όσον διά τήν παρατήρησιν που έκαμες, ότι οι κύριοι φαίνονται προθυμότεροι εις τήν άναπόθεσιν των δελταρίων από τάς δεσποινίδας, υποθέτω ότι είνε άπλή σύμπτωση και ότι αι δεσποινίδες επίσης θά σου στείλουν άργότερα, διότι θά ήτο μεγάλη άγένεια έκ μέρος των, νά λάβουν δελτάριον και νά μή στείλουν!

Όραίνον τό ποίημα σου, Μαύρο Σύννεφον [EE] και ύπεθυμίζει τή παρόμοιον του Πιράσχοι. Περί του κυρίου που μου γράφεις, δηλαδή του μικρού δημοσιογράφου, ήκουσα και άλλα παράπαν, διότι και άλλοι έπήγη κ' έκαμε τά ίδια. Δυστυχώς, δέν γνωρίζω νά σε πληροφορήσω που διαμένει ίσως εξακολουθεί τάς επικερδέεις περιουσίας του άνά τό Έξωτερικόν...

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

πιστολήν. Σιγά, μή τό άκούση ή Κική και θέληση νά κάμνη τά ίδια!

Σ' εύχαριστώ θερμάς, Μεσημβρινή Άσπρη διά τό πολύτιμον δώρον σου, τήν όραϊαν αύτην φωτογραφίαν της Α. Ο Παναγιώτης, του Οικουμενικού Πατριάρχου Ίωακείμ του Γ'. Θά τήν δημοσιεύσω προσεχές, με μίαν βιογραφίαν του σεπτού Έθνάρχου.

Σού εύχομαι, Άριστέ [EEE] τήν λαμπρότεραν έπιτυχίαν εις τάς ελπιηθείσας σου εξετάσεις. Η έπιστολή σου πολύ εύφυής και ένδιαφέρουσα, λυπούμαι μόνον που μου γράφεις τόσοσ σπάνιως. Και ή αγαπητή μου Ναυσικά δέν μου γράφει πολύ συχνά: άλλα φαντάσου ότι αύτη, μετά τόν θάνατον της μητρός της, έχει επάνω της τό σπίτι, και αύτό δέν είνε μικρόν πράγμα διά κορίτσια 15 ετών!

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

Εστία ή από της Αραουιλίδος

